

У Миколаєві відбулося служіння прощання з Артуром Кучерявенком

Служіння прощання з Артуром Кучерявенком відбулося 29 листопада в молитовному будинку другої Миколаївської громади.

Керівники церкви, пастори, віряни, друзі й знайомі сім'ї Кучерявенків прийшли, щоб розділити горе та біль втрати.

Служіння розпочав пастор місцевої громади, в якій Артур виконував служіння пресвітера.

Лунав спів церковного хору, переважно молодих людей, більшість яких приїхали з Одеси – вони добре знали Артура та цінували дружбу з ним.

Після загальної молитви «Отче наш» і співу хору, зі словами втіхи до рідних і присутніх звернувся керівник Адвентистської церкви на півдні України Дмитро Поправкін. Пасторську сім'ю Дмитра, окрім служіння, багато що об'єднує з сім'єю Кучерявенків – сім'ї були утворені одночасно, тож діти дуже тісно дружать і дотепер. Смерть Артура для їхньої родини і церковної сім'ї стала величезною втратою.

Костянтин Тепфер, секретар Пасторської асоціації Адвентистської церкви в Україні, звернувся до родичів зі словами співчуття та надії на зустріч у вічності. Словами «ми зриваємо квіти не коли вони зів'яли, а коли вони найгарніші», він вказав на найкращі та плідні роки життя Артура, які були прожиті у служінні людям.

Михайло Воробканич, скарбник Адвентистської церкви на півдні України, висловив співчуття та зачитав звернення від представників всесвітньої церкви, Артура Штеле, лист-співчуття від Кримської місії, лист-співчуття від одногрупників Артура,

студентів Українського гуманітарного інституту, також лист-співчуття волонтерської організації "NEEKA".

Львов Вертило, керівник Церкви адвентистів сьомого дня на сході України, звернувся зі словами співчуття до сім'ї Кучерявенко, яка служила свого часу у східних областях України. Він наголосив на зв'язку служителів цієї родини з історією Церкви в Україні, а також указав на впливовість життя Артура на молодих людей.

На надії на скору зустріч з сином у вічності, яку подарує Ісус, наголосив у зверненні пастор Віктор Бегас.

Зі словами співчуття від вірян та служителів громад столиці звернувся керівник Київської конференції Олександр Ващинін.

Після співу хору «Я мандрівник земний» керівник Українського адвентистського центру вищої освіти (м. Буча) Андрій Шевчук розповів, що був знайомий з Артуром не тільки як студентом, а й родичем.

Юрій Бондаренко, генеральний директор клініки «Ангелія» (м. Київ) говорив про насичене й активне життя Артура, з яким він обговорював плани провести анкетування жителів Миколаївської області про сенс життя та цінності. "Для Бога немає нічого неможливого. Він дає надію. Вірянам немає чого боятися", – заявив Юрій. Після декламування вірша «Всё в этом мире оставляет след» Юрій акапельно виконав пісню «Наш долг оставить след».

Сергій Луцький, керівник відділу здоров'я та капеланського служіння Адвентистської церкви в Україні, згадував, як Владислав Кучерявенко, пишаючись своїми синами, говорив про спільне служіння з ними на капеланських зустрічах. За словами Сергія, диявол намагається завдати біль Богу, коли посиляє страждання людям, але перемога залишиться за Творцем неба і землі.

Олександр Давидюк, керівник благодійних фондів «Світло Христа» і «Ukraine Trust Chain» згадав про свідомих волонтерів, сповідуючих християнські цінності, які не просто надають допомогу населенню України, а й несуть вістку надії та віри у Христа. Він процитував слова з графі «про себе» у телеграм-акаунті Артура: «Я просто хочу підставити тобі всі плечі, коли ти плачеш...». Ці слова свідчать про бажання служити іншим.

«У світі дуже багато людей, які руйнують стосунки один з одним, вбивають один одного, але так мало людей, які лікують інших», – зазначив Олександр.

Інна Кампен, керівниця благодійного фонду «Крок з надією», поділилася своєю історією втрати рідних і підкреслила, що Боже Слово допомогло їй пережити втрату.

«Скоро прийде Спаситель з небес», цей псалом-надії співали всі присутні в залі молитовного будинку.

Після загального співу до рідних звернувся керівник Адвентистської церкви в Україні Станіслав Носов, який запевнив у перевазі, що мають віруючі, бо з ними у стражданнях перебуває Господь. Колись Спаситель скаже Артуру, як і всім спасеним: «Підіймись [з могили]!». Після слів надії на скору зустріч, він звершив молитву за підтримку та благословення рідних Артура та оздоровлення Владислава Кучерявенка, який проходить лікування після **отриманого поранення**.

Пастор Микола Науменко нагадав про цінність пресвітерського служіння Артура, його внесок, як члена церкви, та особи, якого пастор приймав “як свого сина”.

Наприкінці служіння присутні висловлювали співчуття й підтримку особисто мамі Артура, Марині Кучерявенко, його сестрі Юлі, та її чоловіку Якову, молодшому брату Давиду, та іншим родичам.

Петро Продан

Фото з сімейного архіву сім'ї Кучерявенків